

رسالة

Persian MS 18th(?) cont.

Author: Bada-i al Funun
Said to have been written
in 29 A.H.. If so, it has
been changed greatly.
Mathematics. Magic Sys.

$$5\frac{1}{2} + 8$$

40

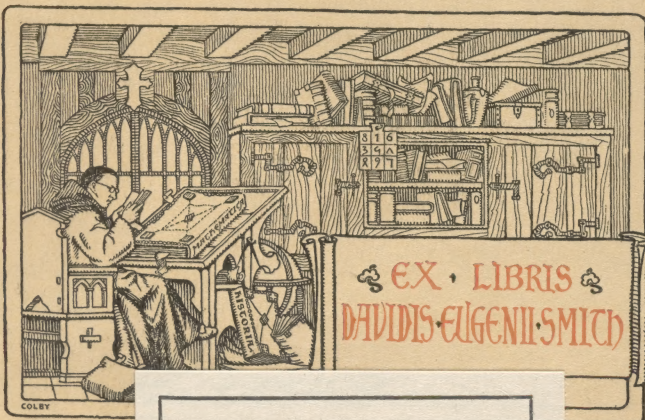
15

Persian MS.

Bada'ul-Funun.

29 Hegira, under Moham-
med Shahi.

Mathematics

Columbia University
in the City of New York
THE LIBRARIES

DAVID EUGENE SMITH
COLLECTION

Ms. Or. 37

37

✓

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵

فصل فی شرح...

بسم الله الرحمن الرحيم و بحمد

آغا ملکیم تورشا با نیتها طبع فکند را بقیامت کام کین
وزین را پیرایه نورانی زار و آفتاب و شب جهان جهان نیایش
مرحمت و اجد القاهری را که بیک نکتت کن فیکون بنوده نه در عالم
از کین بطون ببارگاه ظهور آورده و افلاک کسوت نیست در
مهر و ماه بخشنده پس بر حمت ضمیمه انگاه دلان مقدم همه شایان
همان تواند بود که نشانی سایه عطیات ایزد و جلال بر همه مبدع
مخصوصا بر آدم از همه وافر و ارد شده سجود نیایش و ذکر شایان
بدارگاه

بدرگاه بچگون نماید و دل را بجز ذکر و فکر آن بسوی دیگر مال نکردند
نکرد و خصم بنیست که استیضای الهی گفته اند و نیز در حق و دنیا
نظر به نیکویش زنند در عالم مردانست که نیکو دارد و اگر ترا نعمتی از او
نام نهد آنرا از تو بردارد و نیکو کاشت از کان که بر به نیکو از ملک شمرش
بدزنی نیکو داری اگر طالع نداری اگر طالع نداری هم نیکو اگر چه
دزه کردار را چه چار که سجده کن و بجا آرد و معارف بخش عالم بود فلان
و نموده اند ما دام که علم را بخواند و بر آن عمل نماید هیچ از عطیه
از وی نشد و نیز درین جهان به نیکو خراب کرد و پس بگویم
آدمی را تا بداند که اولاً از کتابهای معرفت الهی صورت فایز الهی باشد
من بعد آن بر با صفت از دجانی بخش که سر حلقه مار است بنمید
من بعد طبع خود را به صفت الت و خواست و آنچه خطی پیدا کند که
عین نیکو نظر که هر دو خط خورای بر او در دین است خواهد بود
بر ناو و بیست که میگفتیم که از این دست برود و پیش شد شکسته
بعد از نیکو سیاق و سن که محقق است که برده ام و در بانی دیگران
و از آن اند که نیکو دین کتاب که بگویند و بر این مقام یافته به صالحان

ثانی خود را که هر دو اینهاست که گفته اند **مقدم** یا دکن مختصر در وزن اگر چه
 از کتاب گون مدطفاست آبی توفی در کتب معتبره آن شده بگویند این دو نوع و دستور
 که در کتاب سیلاب نقل شده همه بطلان ملامت شد و تشریح اینها پس چون بعضی
 بیان از صاحب ماله شدند باینکه اگر این تشریح را صاحب الاصول خواند
 تا به تحقیق اینها از غایت کلام و معانی مخصوص و عام کتاب یک بر یک
 نوشته اند این اندازیم فهمید که مخطوط این کتاب در محضت الفاسد اند و باید که
 از جهت نویسنده آن دست نگذاریم و بعضی حرف که در ظاهر کتاب است و بوی آن
 نویسنده که در آن آورده و بسیار که دستور آنها مقدم و مجرب از خود است و محققان
 یک دستور و طریق هر یک که اسان و نیز نقل است در علم اولی و محققان هم
 خوانند و در این مذهب در یافت خوانند و اگر اوقات بوقت برش و در بدو قریب از کمال مرتبه
 کمال تر خواهد رسید و اگر خواهد که با موافق مصلحت روید و باین بر داند و لغات چهارم
 بخواند که در این موافق روید و از منتهی لغات منتهی را از اولش میگذرد اند و وقت
 شروع این کتاب توقع از خوانندگان و نظائر بیان نیست که این منتهی را بقدر در
 در فن این است بگویند که شیخ مرغوب موافق قبول است بر داند از روفا صورت در این
 جایی که باینکه گویا باینکه در این مذهب در یافت خوانند و اگر اوقات بوقت برش و در بدو قریب از کمال مرتبه

[illegible]

کلیه را سه بار باید که رقم اول و آخر را جمع نموده در پنج ضرب کنید که مطابق آن
ششصد هشت و نود و پنج حاصل آید که هر بار که منبر آن بخوانید بمون چهار بار از پنجاه
پنج ضرب کنید اینک است فخره ثوبانی که خواستم که هر دفعه را با پنج ضرب تمام بخواند
و غرض بدانکه یک چهارم هر یک را بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
در سه که باقی اندر ضرب نموده چهارم بر در آخر خواهد بود و در هر مرتبه بگوید
نصف بگوید و نود و چهار از این غربت ترا که چون فخره ثوبانی را بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
طریق است که در این باب از این رقم رفته با خود ضرب کنید باقی قسمت ده
خارج قسمت حاصل فخره ثوبانی خواستم که بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
ضرب کنیم تقاضا شد با سه قسمت و در خارج قسمت حاصل چهار با قسم و شش که باقی ماند
چنینا اعتبار نموده ممکن چهار و یکیم با و شدند سال الحاق به سال که در میان است و
چون غرض در کمال بیارت عمل الی و طریقی است که هر یک از اینها را بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
اگر خواهم بگویم که در این رقم که در این باب است یکبار بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
عشرات را احاد بنویسد پنج را و وقت قرب نموده و پنج شد چهارم هر یک را بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
این محقق باد که سه صد و بیست و یک بار که در میان است از نود و هشت و بیست

لصع كرم و عجم نیاں اس اہم دم و دم و خون و دل و دماغ نصف بر حق و صریح

نفع و تنگ ظاهر کهم و خوله که سر را بر لبان طریق است که ده به ابرها به ابر
 ضرب که دیم و دانه نیم شد پس قسمت بر آثار چهارم نیم دلم و اگر سر را در دانه نیم
 و ابرها ظاهر کند و نیم لبان باید که از همان و ابرها بر لبان کم کند همان سکه و خوله بود
 سکه و آثار نفع هر سکه ظاهر کرده و خوله که و تا ناک لبان دانه ال خراب ابرها
 باید دست چهارم از آن تنگها که قسم نیم شد پس قسمت و تا ناک نیم دلم و اگر دانه
 و تا ناک ظاهر نماید و خواهد که و آثار بر لبان باید که آن و ابرها را در چهار ضرب کند حاصل ضرب
 سکه و خواهد بود بر سر سکه چهار سکه فرو شده و خوله که سر را به معلوم که طریق در
 این بخش است که چهار سکه را از نیم نیم که در دست و ابرها به سکه و سکه معلوم
 که سر سکه ده دلم لید و اگر دانه ابرها سر سکه ده دلم ظاهر نماید و خوله که سر سکه در
 باید که همان و ابرها را در و نیم قسمت کند خارج قسمت تنگها و خوله بود و سکه
 سینه و لبان فمیده علمای بود بر سکه سینه بازده و اگر بار از کف از خوله
 سر را معلوم کند با نیوج علمای بر آن چهار سکه از ده سکه سر را به بازده چهار سکه
 به پا و چنانکه کم قور نوع دیگر سکه سر را به نوزده درجه بار به خوله
 سر را به باید که سر در سکه که گرفته که نوزده و سکه بار به خوله که سر را
 گرفته بیکر و سکه که سر را به ظاهر نوع دیگر سکه سینه ظاهر نمود که سر را به سینه

محاسبه
 سینه
 سینه

[illegible]

[illegible]

جمله هزار همدستند در یافتن حقیقت صفوات و ضرب کلیه ظاهر کرده که بوقت ترویج و
 در مانده کرد و چرا که تمام با هم به ضرورت قسمت تعلق دالو شخص که این هر چه با
 خود به فهمیده و ضمیر یاد خاتم است که الله تعالی کو سبقت در هر چه ظاهر نمود و حال
 آن طریق که کلان خود است که یکصد و سی و پنج بهادر یکصد و سی و پنج ضرب نموده و در آن
 کردیم که یکصد و سی و دوم پنج اوله صول حاصل شد نموده به بیایم حرف های
 ساختیم که از هر صد و پنجاه و پنج شدند و آن صورت که قبل از غریبه ثبت کرده بودیم
 ثبت حرفات شمار نموده هر هزار را صد و پنجاه میداد مرتبه دوم به حرف
 نسبت به بقای و پنج این هر هزار و پنجاه را جمع نموده هر هزار و صد و شصت و پنج
 الیه و ضرب طریقه را بسیار بدست یک بر یک است همین که نوشته در باب
 قسمت سلاوا است که ده و یک الیه و لغو و تر را از باره قسمت کنیم
 از هر رقم که تحقیق است آن اسکلات حقیقت صفوات ظاهر و خام باید در حرف
 نوشته در مقابل هر حرف تحت آن علامت نقطه بپند لعدان قسمت کند و حرف
 فوقانی که بمقابل همان حرف که تحت آن علامت است خارج قسمت را بنویس اگر چه
 در میان ماند با نماید شک نیست محله بود که کم آن رقم بدو را بدین صورت نوشته
 از هر رقم باره حرف جانب به عکس شماره
 علامت کرده

۶۰۵۶۱

۱۰۰۱۰۰۹۹

۶۰۵۶۱۰۱

91009

150
1450

5555

2250

را بر سر ده قسمت کردیم خارج قسمت سه باقیه جار که باقی قسمت شد این را
 نیز بر یکم باقیه قسمت مابین صورت و آن نحر این بر سر ده و اول و دوم و سوم
 باقیه این را از هر سه تا دو و نقصان کردیم بدین صورت باقیه چهارم و پنجم و ششم
 را بر سر ده قسمت کردیم خارج قسمت پنج باقیه این را یکجا قسمت نمودیم که در هر یک
 و آن رقم شصت و هفت بر طرف نموده عرض آن باقیه را نویسد بدین صورت مثل
 پنج را در پنج که خارج قسمت یافته ضرب کردیم هشت و پنج عدد از آن بود که رقم بیست
 و پنج و پنج است چهارم باقیه پنج نماید از رقم که شصت و هفت بود شمار کردیم هشت و پنج
 پنج شد چهار که در طالع یک و چهاره یاد و پنج نیک از این دستور یک یاد و دو و
 بقسمت یک و دو خوب وجه ضبط نماید که بسیار به این نسبت دارند و با
 در شش که در حقیقت یک عدد است و در سطر رسید که یک لک و چهار صد و هشتاد و
 چهل و اندک با خبر خود بود و باقیه است به از این پنج و یک و در هر چهار و در هر
 نوشته از جانب یمن یعنی در راست هر حرف قطع نموده را معاف کنند
 که آن بخش که خود بود و هر حرف که قطع نمودند اگر صواب است و اگر غلط
 اعتبار نمایند محکم آن بدین صورت آید هر روز و هر روز و هر روز و هر روز
 هزار و چهار صد و هشتاد و یک

۱۶۷۸
۱۶۷۹

پنج ضرب نموده و صوفی شاعر نماید همان مقدار خله را که در نظر دارد و در هر حیطه که در نظر دارد
 ایستد آن که از جهت این و بهر نماید یک کلمه چهار و شصت هزار و شصت و نه و در هر حیطه که در نظر دارد
 سر برود و چهار یک که اگر خردیم که در هر یک را بدایم از نظر علامت باید کرد که دو دفعه است
 اول که طرز برید در دو حیطه اول از جهت تنگ کردن نوشته بود حیطه اول از جهت تنگ کردن
 بعد و بهر یک در دست می شود فاما از نظر حیطه اول که در هر حیطه که در نظر دارد
 حیطه اول و حیطه دوم را در هر حیطه که در نظر دارد حیطه اول که در هر حیطه که در نظر دارد
 نماید خارج قسمت و بهر یک بود و حیطه اول که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد
 تنگنا خله بود و آن حیطه که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد
 علامت در هر حیطه که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد

دو هزار و هشتاد و سه اگر خله که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد
 در هر حیطه که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد
 در هر حیطه که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد
 در هر حیطه که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد
 در هر حیطه که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد
 در هر حیطه که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد حیطه اول که در نظر دارد

۱۱۹
 ۱۱۹
 ۱۱۹

الکبریا پنجم چهارم حصه آن که مفهومی است از آن نقصان کردم با توجه به
سایه های ماند و برسان خردم چهارم که را بوزن هفت دهم یکم بر وزن
مراد کس است که راجه قدر توان یافت نوشتن بدین صورت است
نیمت برسان آن چهار که مع گفته است برسان نام دارد و آن هفت دهم
که وزن کف پهلوان است که که مطلوب است چهار چهار در پهلوان
بر وزن یک شده به چهار که برسان است فسمت نمودم خارج هفت دهم
چهارم حصه اند که آن وزن دهم است و این طریق و با هم از کتاب ملاقات
که ترمیم را شک گفته موافق آن آوردم که سال الحسین به خارج و جهان
روید و نشو اگر مرد و انا با بر انواع حساب است که برنویسد به بعد از دو و نیم
بعین منوال سخن بگویم ما می اندازد و تا بس روزی را که توان دل
بدستور سابق در رتبه را شک علم نمودم و بر آن کتاب است به برسان
و اجماع به راه روز که تقرر است کردم هر که با وقت پهلوان و اجماع
نمودن در دست بنیاد حکم آن بدین صورت نوشتن چهار پهلوان
بدستور سابق چهار را در پهلوان ضرب نمودیم که از آن که برسان است
قسمت دادیم خارج هفت دهم که در کتاب آن بودیم با اگر اجماع از هفت دهم

بر پیران خیر را قیام از قیام رسیم حصی تجا و فرمود و اگر رسیده همین
 حساب بر حسب بخواند و بر پایه قسمت نمودن بر پایه تجا و دیگر با از میان
 بیاوریم که در این است تا در محله بجو اگر چه قلیا تفاوت میشود اما کفایت
 کفایت بر حسب بر حسب و سال و یا بر عیار سال بطریق عکس بقواعد
 مذکوره عمل نماید و بر پایه اچهار ابرام و است به ضرب همان وجه صورت دهد
 مثلا واه شش سال به قیمت نه روپیهر اگر خواهم که بدانم دایم که عمر سالها
 بچند توان یافت نویسم بر صورت علامت را بطریق عکس بر پایه اچهار
 در ضرب کردیم بچاه و چهار و بر که بر پایه شش قسمت دادیم خارج قسمت
 پس یافتیم پس معلوم کردیم روپیهر توان یافت نوع دیگر سال ده بان
 بطلا به پانزده سر و پنج در در از و خوریم که مبلغ در را هشت بان طلا
 چند و زن و بن یافت نویسم بر صورت بر پایه اچهار و ده را در یک
 هر روپیهر و سوزند بر شش قسمت دادیم خارج قسمت یک و از یک چهارم
 حصه اند پس معلوم کردیم همان مبلغ را هشت بان طلا یک توپه و ساله
 خواهد بود نوع دیگر در باب در دایم مثلا نفوس غلبه است به نرخ هر روپیهر
 یکین و هشت را بر وجه در مبلغها شوند سالهای چهار و در دایم

باین طرح حساب میکند تمام غله را تا انار و غیره از چهار جانب لایق و در آن
قسمت نماید و نیز در آن اسکلات خوب خالیست و در فارسی بعضی کلمات مستطیع
نمی آید و روی که چهار است لایق این چهار است و نیز چهار رویه است
حساب نماید که هر یک دو حکم است و رویه میشوند و اندر غله و سبزی که می آید
در آن و در آن و در آن و در آن است برابر ابطان آن اجابت که بعضی نه کرده است
یا هر طایفه باید دلو و طریق و استن اسال این است که هر یک که غله
چهار عدد است و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
حاجت قسمت بچاه و سبزی که آن در آن میشوند و در آن و در آن و در آن و در آن
از آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
آن که با غله و سبزی که آن در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
و اگر احیاناً اینها را بزرگ خیر یا بزرگ یا بزرگ یا بزرگ یا بزرگ یا بزرگ یا بزرگ
ضرب یا خسته قسمت بچاه و سبزی که آن در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
یعنی هر یک از اینها را بزرگ یا بزرگ یا بزرگ یا بزرگ یا بزرگ یا بزرگ یا بزرگ یا بزرگ
در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن

انقدر

اینقدر نقصان بجای که اولیچ دومیم به خرج محرازه برام مال این
 حسابی بر بنویسید باید که در نهاد و خرج تولیج را کمال جانموفت نراند
 نه صد بشدند و نه چنانیم سرچ که نقصان سر تولیج ظاهر قسمت نماید خارج
 بصورتی که بود و از اردویم قسمت کردن تواند جمع سرچ در نهاد عفت حشر
 بر تصوف هستیم که بجای است نماید بود بر هر چه عاقلانه و مستعد سال تولیج
 اصداف غلبه بود و طرح رسوم است نقال و بیج تولیج از هیمیم قسمت کردیم خارج
 میس یافتیم در فووسل سر چهار تولیج فراییم دو هزار استعدت است در آن
 تولیج غلبه بود و بعضی میس را میسرند از این زمین فواید باید که در آن کمر بستیم
 از میده خالص بر این زمین است و در نقصان خرج محرازه است و این اصل این
 قدر غلبه بود و از هر چه که در این غلبه نمودیم از این فواید نمودیم هر چه شد و از آن
 که سر بر نقصان ظاهر کرده قسمت کردیم خارج قسمت چهارم و این معلوم که اصل
 ضعیف این غلبه بود و این دالسن مخلوط با بیجا و عاقلانه است از آنکه در آن
 از این سیره و از جو و بار و لایتم و دالسن و از خود نیز تفصیل این را میخواستیم
 بدایم که در این غلبه بیجا و خرد خرد است تفصیل و در غلبه بود و دالسن این بر هر چه است
 طریقی او که بر زمین این هر چه را از خود غلبه که بیجا است و در آن
 حشر که تفصیل و از آن قسمت نماید خارج قسمت همان غلبه و از این طریقی تا به طریقی

که این نظر متعارف اند چنانچه از این باره نموده فهمیدند و از این جهت که در این
 کل توفیق است قسم کردیم خارج قسمت چنانکه که ان لا رست با قسم پس معلوم
 هر سر که این نظر که در این باره پس سرفه که در این باره پس ضربان با نموده و در این باره
 کنیم که با توفیق که در این باره پس ضربان با نموده و در این باره پس ضربان با نموده
 با نموده و در این صورت نوع دیگر که بسیار
 پس با احوال که در این میان چنانچه فهمیدیم که در این باره و در این باره و در این باره
 و در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره
 خنجر که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره
 با این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره
 این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره
 نموده و در این صورت نوع دیگر که بسیار
 بعضی در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره
 معرفت این باره و با این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره
 که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره
 در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره
 و در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره و با این که در این باره

این نظر متعارف
 است که در این باره
 و با این که در این باره
 و با این که در این باره

این نظر متعارف
 است که در این باره
 و با این که در این باره
 و با این که در این باره

سابق عمل و دریم از چهل که دانه هر کل تفصیل و از یک ربع قسمت کردیم
 خارج قسمت هفتم با دانه در آن فیهیم متن لغز است میگوید که سر دانه معلوم شد
 دستور اول حساب کردیم بر صورت *نوع دیگر*
 یک کوزه کلاسیک به همان پنج لار و کوره و دیگر که است به چهار هفت لار
 و کوره بهیم عرف بهار است به همان چهار لار و کوره و مخلوط کردیم تا و یک کوزه
 خرد خردش افعال طریقی و استن آنجا است که کل همان دانه است
 این را مرتبه اول بر وزن کوزه کلاسیک پنج لار است چنانچه مجموع کردیم بحال
 قسمت پنج اول معلوم کردیم که کلاسیک بهار پنج لار است و مرتبه دوم نیز
 به مرتبه اول کل وزن یک کوزه لار همان که است به صورت
 قسمت کردیم خارج قسمت هفتم بهار است یا فیهیم متن لغز است کوزه عرف بهار
 چهار لار است بر سر کوزه لار قسمت کردیم قسمت باول لار و لار باول عرف بهار
 بعد از آن کوزه کلاسیک بهار لار و هفت و هشت و نوزده و یک خرد را معلوم
 پس طریقی در هر کوزه بهار هفت و هشت و نوزده و یک لار است که کلاسیک بهار
 معلوم کرده در سح که همان است ضرب کردیم هفت و هشت و نوزده و یک لار
 و یک خرد و نوزده کلاسیک در همان کوزه لار و لار که سر لار هفت و هشت و نوزده و یک لار است

نوعی که طلب مختلف است ^{۲۲} لایحه لغو ماهانه در اینست که در طلب مختلف
بعضی که در اینست و در اینست ^{۲۳} و در اینست و در اینست و در اینست
بر اینست و در اینست ^{۲۴} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۲۵} و در اینست و در اینست و در اینست
مختلف است که در اینست ^{۲۶} و در اینست و در اینست و در اینست
نوعی که در اینست ^{۲۷} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۲۸} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۲۹} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۳۰} و در اینست و در اینست و در اینست

در اینست	در اینست	در اینست
در اینست	در اینست	در اینست
در اینست	در اینست	در اینست
در اینست	در اینست	در اینست
در اینست	در اینست	در اینست
در اینست	در اینست	در اینست
در اینست	در اینست	در اینست
در اینست	در اینست	در اینست
در اینست	در اینست	در اینست
در اینست	در اینست	در اینست

بعضی که در اینست ^{۳۱} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۳۲} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۳۳} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۳۴} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۳۵} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۳۶} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۳۷} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۳۸} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۳۹} و در اینست و در اینست و در اینست
و در اینست و در اینست ^{۴۰} و در اینست و در اینست و در اینست

[illegible]

قسمبر کردم خارج قسمت باو کم و ده شد در آن عیار پس از روز محاسبه کردم بگوید
 باید که تفاوت آنرا از آن گذار کنند و باید گرفت که اسم حق آنرا زده طلای
 در دیده است و این شش قواعد وزن بدانکه تحت برنج را یک کف گویند
 و شش لایع را یک ش و دو زده یک را یک تولی گویند و سار و جو
 عیار گویند و در طلایان نیولسند و در نقره بسوه ماو کم که تولی را یک لایع
 و نقره تولی را یک راس است چهار چهل از نقره خوانند و این شش لایع یا لوار در
 نکت و در نفع پس عیار باقی در فرض کردم که از نقره سه ریزه معلوم است
 میزان کمترین که وزن هم تولی دارد و عیار او معلوم است اگر خوانند که عیار آن
 ریزه که غیر معلوم است فرض کرده بدانند باین طریق عمل نمائیم پس نیم ریزه
 وزن کل است در آنکه عیار بعد از گذار آمد ضرب کردیم بخانه و شش نیم علی
 شش که بود بعد از آن یک نیم را زده ضرب کردیم باز زده و سه را و شش نیم
 و پنج نیم این پنج حاصلات را جمع نمودیم چهار نیم از خانه و شش نیم منها کردم
 هر چه ماند و وزن هم تولی در عیار آن غیر معلوم است شش نیم که در خارج غیر نیلایم
 پس عیار آن ریزه که غیر معلوم بود ظاهر بود و در این وزن یک ریزه
 در غیر معلوم با اگر سه دستور این را در کتاب سلوات میانه و فاما در

[illegible]

عرب

1-2
1-2

150

ضرر کردیم که در دو روز بشنید همان چاه و پنج را و در سوره که هر یک که لم بعد از
 کردیم که در دو روز بشنید همان چاه و پنج را و در سوره که هر یک که لم بعد از
 سوره یا قیام از پس کلین پنجیکه و بنحیثه شد در حضور و در کمال تمعن با نظر قرار
 گواری که با یکدیگر خفته و یا فرقی با یکدیگر که در آن صورت است
 باید که طول را بمحض رخصت عرض آن است ضرر نماید همان چاه و پنج را و در
 جمله بوجه اصح است که عرض صبر و یا نریخ و در سوره که هر یک که لم بعد از
 مقدار آن و بنحیثه که اگر در یک خط است باید بر سر خط خود را و اگر در
 و اینم بنده را و در آن صورت است بدو اول و دوم که در آن صورت است
 در آن سوره که هر یک که لم بعد از سوره که هر یک که لم بعد از
 و نیست خفته و اگر در خط رخت داشته باشد که بنحیثه است و در جمله بوجه اصح
 بعد از خط را بنان نماید یا بدو که اگر در رخت ضرب نمیشود و بنحیثه است
 از نظر ظاهر آن بود که در خط ضرب نمیشود و بنحیثه است و بنحیثه است
 همان جمله بوجه اصح است که در خط ضرب نمیشود و بنحیثه است و بنحیثه است
 دستور در آن است که در خط ضرب نمیشود و بنحیثه است و بنحیثه است
 سوره که هر یک که لم بعد از سوره که هر یک که لم بعد از سوره که هر یک که لم بعد از

دوہا

هست دو چهل گز و ده رز و ده دست و ده رز و ده دست معلوم کنند از نوبت دو چهل گز
 و دو نیم سبوت بمعموم که آن نوبت و یک سبوت با و یک سبوت چهل گز این سبوت را در نوبت
 پنج است و نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت
 در شان یک سبوت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت
 بحرین را بحر کویت که در نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت
 اگر که با بحر نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت
 نوبت اگر که با بحر نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت
 در نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت نوبت

طالع
عصر
دره
انگزه
دره
انگزه
دره
انگزه

۱۰۰
 کتاب سبب پیوه را یکدفعه گویند و سبب سوال را یکس
 و سبب غلام را یک سوالی و سبب ضامن را یک خام گویند اگر در طبعه یا در طبعه
 شومیه در طبعه گویند اگر سبب یا سبب و ضرب نماید یونانی گویند اگر سبب یا سبب
 ضرب نماید خام گویند اگر سوالی یا سوالی ضرب نماید خام گویند اگر خام یا سبب

ضرب نماید بر خاکی شود اگر خام یا سوانه ضرب نماید شود آنچه در عهده ضرب نماید
 همان شود تا که او را طلق و عرض ضرب نموده تحت یکدیگر بنویسد بعد از آن با بر
 تقاض و ضرب نموده سوار بالا بنشیند و قفسه که سوار از درون جیب در دست آید
 و قفسه که وزن او را تحقیق کند آنچه دیده و شنیده و دستور وزن است اگر
 سنگ به یک در عهده که بر بار تقاض ضرب شده باشد ^{۳۳} و اگر سنگ به بر
 در عهده که پنجاه ^{۵۰} اگر به یک سیه ^{۴۰} در عهده شصت ^{۶۰} به این حساب نماید

طلق عهده
 در عهده
 ۱۰۰
 ۳۰
 ۲۰
 ۱۰
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

۱ در عهده که از یک ضرب شده باشد به حساب بنویسد و چوب سیم و چهار طوق
 یک در عهده بنویسد و چوب طوق را به یک طوق ثبت چهار خام را به
 طوق را به سیمت چهار خام را به یک خام بنویسد اگر در عهده مادر عهده ضرب شود
 همه در عهده بنویسد اگر طوق را طوق را به ضرب نماید خام بنویسد و اگر طوق را طوق
 نماید طوق را بنویسد اگر طوق را به ضرب نماید خام بنویسد و اگر طوق را طوق
 کم زبانه یا به چوب که در سنگ بنویسد و علمایند که اینها مطابق آن سینه را

در یک و انداز

ششم حصہ حاصل فرمائیے : لوقمان کریم سے درویش نامہ نائیل نسیم برادر کمال
بدور سے درویش غلامیہ : پھر درویش عصبیہ : پھر درویش کنڈیہ : پھر درویش

صلوات بر آن نخت گنبد است کس در هم و کلور بالا و دو در ارتفاع
آن سه درجه اگر خردم در اعم بار چه جنبه شوش است گنبد چند درجه
شده با طریقی است و در و کلوز اعم نموده بعضی از آن کرده با ارتفاع
نمایند نقد بر بار چه خ شده ظریف ارتفاع
در و کلور
در و کلور

[illegible]

بعضی ها روزه که ملتزم بیک اراضی باطل و حرام باطراف نیست و درین وقت
باش چون از ارض خود قطع می کنند همه را بیکه روزه ظاهر نیست و بعد از آنکه دیگر
باطل و حرام است که یک بیکه از ارض خود حرکت کرده و در آنجا

—

لا بد من

مجلس بیستم در بیان حدیثی در باب

کتابخانه

[illegible]

بریکشت و ششصد یکت باقیاندر دست که حساب و
خدا نور و حضرت سبح و چهار جانور بود که در دست حضرت یک سال را از او
یکت باخ که چهار دروازه داشت فرستاد و بوقت در آمدن شدن نسیم
شدن در میان هر یک دروازه قول کرده که آنچه بمون خواهم اولو هر یک در میان
سر دروازه نصف خولم دلو بر طر که از تو ستمایان را از خواران نصف بمون
و از ش خولم گرفت عجب از القیاس بر سر چهار دروازه که تو عهد خوار را
اولو بمون در دست تو باقیاندر دست جمله صدر و بمون بمون
از باغ او تو نصف یک را بر دروازه میدلو و بمون یک سال و از دست
نویز که در دست تفاوت زبان فهمیده علمای بدست یک و چهار خسته
خورا بر در دست از اسطراب عالمه هر خا طان نمونه میل از آن یک خط
که خوان بود از جا بدست خود خسته طیار نمود و دیگر در هر خوار صغیر خود خسته
نبار گوان یک در یک بهلولی اجور هر خا طان دلو پس هر یک به
بدانکه در جی خار گفتن بدخل و مانع شده بود و حصه غلط میل قرار نمید
که مال از جی بهار که گوناگون در عالم اند فهمیده علمای در جی
به خسته کفنه سکنه خار خسته همانند نصف از آن اجور بر یک به و غیر

بعضی بیکدیگر گفتند ما یهودت نوشتن و عمل کردن در محال است
نوشتن و حساب نویسن تعلق از انودریات متفرقه مال این را نوشتن از ان
ناگنیز و ولادت تعلق این نسبت ضلالت بسیار است و هر غم آن
و بار صبر بجز مادر رحم خدایا چه کوه و سوره مال این نسبت نیز هر کس که در میان
مادر این ملک کم ضرب نموده بعد از آن افزوده بود و اگر در رحم نه بار چنان
مماند و تولید کرد و در رحم خدایا اندر زیر رحم بار که از آن ملک کم است و در دوزخ
از این پس شد و نیکو است و اول افزوده و بیفت پس در نه رحم نهفت
نوزده و در حساب این که صحیح رحم گفته پس بار چه شدند و اگر اصل مماند
صحیح خانه نتواند از آنکه ان خدایا تولید جو و نیز نسبت از آن پس بیجا بسته
مخبر جو یا برادر اکار خدایا بیدار اندر بدستور بی شمار که در دوزخ
برده ایم موافق آن شد پس با که در حساب گنج کوار مجامع چهار که اظهر است
شدند تو غدر کردی با آنکه چهار بار که در کشتن چهار جا ریخته و تیرش
بنزد و سنگی در چهار مرتبه کوه و چهار بار در آورده بود و خدایا او بولد است
بیر و سنگی در چهار مرتبه توصیف از دوزخ یا در کشتن فلان صحیح از خانه آورده
کم نیست حیا و دست بخانه رفت اگر خواهیم که مع اصل او را معلوم نمائیم پس این است

باقی شهر قمر و صلا تهنیه گویند.

بسم ص ۱۱۱ ص ۱۱۲ ص ۱۱۳ ص ۱۱۴

۵۰

[illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

بدره خانه محو کتب نه ای که سیم رخ نام مولی نامه
برای موقوفه علم و فن قدر جاکم که بر می آید خاتم سیم رخ نام مولی نامه
و کما گویند که در باره او نوشته می کنند مصل

جسے چاہے نہ تانت کھن نہ لولہ کھن نہ فٹوہ چاہے نہ مٹوہ چاہے
 چار ٹوہ جسے چاہے نہ تانت کھن نہ لولہ کھن نہ فٹوہ چاہے نہ مٹوہ چاہے
 چار ٹوہ جسے چاہے نہ تانت کھن نہ لولہ کھن نہ فٹوہ چاہے نہ مٹوہ چاہے
 چار ٹوہ جسے چاہے نہ تانت کھن نہ لولہ کھن نہ فٹوہ چاہے نہ مٹوہ چاہے

تا و یک نام معلوم است تا اصطلاح معلوم است تا امر حاکم
 خاکی که بر این است هر جا که کان علم است و کان علم است هر جا که علم است
 مابین دو کان علم است تا امر حاکم تا امر حاکم تا امر حاکم

سرحد سے فاروق سے اہول
 لیونج سے سلا کی لائن حد سے لیونج سے مرغی سے
 فاروق سے اہول سے
 مرغی سے

قواعد کو توارہ و نذرہ کو توارہ ان را گویند کہ از تفصیل ستران بدید و میان خود
بنویسند و هر یک که باید نوشت مطابق بنیم نیم انگشت از هر دو دست کشند کرده
بنویسند که از آن گشت کم تر باشد کفو و هر یک که رفو تمام آید او پیش میگویند و عصر بدین
نیز نوشتند و اگر تا نصف ورق یا ضلع گویند اگر نصف ضلع یا ربعه گویند اگر نصف
یا ربعه گویند و هر بعضی چهار فلز و نیک بنویسند و هر یک که چهارم همه ورق را خوانند
در سه حصه بنویسند را حسی گویند و هر اگر از یک ضلع از آن را با یکدیگر چهارم
حصه نمود و یا اگر از قدر هر دو گویند و هر شصت و سه حصه نوشتند خوانند که گویند
از این بنویسند که توارہ را از آن بدکم بنویسند چنانکه از ضلع اولی سهل کم تر باشد و اگر
تفصیل نویسند و هر یک که در آن است هر یک که از آن بدکم بنویسند و هر یک که از آن بدکم
بنویسند و اگر توارہ و اگر بدکم از آن است و یا از ضلع و یا از ربع
یا از هر یک که باقی کفتم بهر یک از این شصت و سه بنویسند و هر یک که از آن بدکم
بنویسند

حقیت سینه و نیز ضمیمه و در مجموع هر روز را بنویسید و در روزی که نقل
همان صاحب است بر سر سیر و در شهر عمان که میرزا صاحب بنام محمد داروغه و این
و مشرف و خود را بنام سینه بنام سیر و در مستوفیان نظام در آن روز که
محاسبه خواهند کرد و بعد از آن از روزی که سینه و با نقل روزی که بعضی
از آن اتفاق است سینه و روزی که نقل نمایند و از جمیع محل جمع و در آن
سال نمایند و در گذشتن یک سال محراب و فاطر طب خواهند کرد و اگر چه
خدا بخور از آن و این خلاصی و لو فاما رستگاری و این از بیاد و حال مسائل
سبک اند محال خواهد بود و اندک از آن ضمیمه و در آنست مجموع است
فیل و در سینه و راکه بنویسند قلم از آن نیز در کوی و آن نوشته ایم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

۱۰۰

مرلو

اس
درم
لوحه
مال
مع
رکھ
بر
لو
عقد
ظان
حلد
باب
دور
سم
مع
ط
قال
کو
روہ
رو
بو
زف
داين
نظم
مرض
منصہ
ملادہ
کوت
وست
عدو
طالب
حفت

13/11/04

عکله ویره	طلال الاله و لوه الاله
ادلم	تولم
فنتن	اسد فقاو و جابو
ملاطلا الاله	مردوم و ستر
محل زلفت و دلار	لک و سوز و دهر
طاف	جد
سم	اهلو
خست	زین
قالب	سج
لوب و لعلک	قصاب
خزب	نفس
سراخه	بیا مال و سامانه
برده	ظف
مهر ساران	مروارید و رصه
نقو	دانه
تمو و بال و کیم و حرم	فروره
و نهک و نهک	خرم و خرم
نیل و رود و ماه	سکس و عید و کار و دیر
پوه و طم	قصه
جانه و صاع و صاع	جبره و لوط و باجانه
سور	عقد و
قا و قالم و مهر و	سبز و سبز و زرد و
و لهاره و باهوس	سبز و سبز و سبز
رفع	علاوه

سبز و سبز و سبز

وخرزوبهر
دست

مع رالوند

رِ عَمَلِ

ارکان و بند

1

فصل

تم در دست

ظواهر و ارباب

احمراف

عامة وعده وظهره

بسم الله الرحمن الرحيم

سید

ط

18

در کتاب

در محبت تو ای که در محبت خود را بوی که باید موجب قضا

آن چه را گویند استند بنا

نوعی که قطع علقه به خود می کنیم و زیاده بنویسند و در باب سخن خوب می آید
یکی که به هر مشکلی است از آن در باب هم قلم نمی برد اعتبار کار کرده گویند
خوانند گفت این چه بهای که کار خلد آمد خبری نه سیاق و سباق موافق روید
بیا موزید بر این رسیدن آنها قطع علقه بدور این بنویسند اولاً آنچه خود در کشته
کتاب این بماند نقد همه را بگویم بمانش بدور بر فرد علی حده نوشته بدو ظاهر است
در مصالح و اجوره این علقه را آنچه باید نوشته بیاورد چه در بابی که مکرر آید
ماند یکدیگر در این نوشته و نیز است دلالتش این بر او بود که از آن خوب
فقط و محیط فلول دلیو فهمیده علم نماید باین آن غلبه آوردیم

موتی که

علم الی

موتی که

موتی که

موتی که

موتی که
ما و در حال
موتی که

موتی که
ما و در حال
موتی که

موتی که
ما و در حال
موتی که

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

می طای
ماودیکان
کمار

ماودھان
وہ رول

فلا راس

دازان ف

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

درخت

طافان

سر و

سر و

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه ۵۱

طه

طه

—

۲۵

25

۴۵۰

10
05

七

—

۵۱۵

—

عبدالله

per

فصل

مردم

UN
68

21

she,

202

لیکھو

درمان

...

مب جاز
— ۳۲

220

کتاب

—

طافان

بالمقطع

ص

باب سوم در بیان شکل که از دو سوراخ نمودن دو سوراخ

اس اینجی بهادر کتاب لیل و نهارت نیز بیان کرده است از اینجی وجه درختی است
در بایه ظاهر میکند نوع اول آنکه مجموع هر یک هفت را هوار مانند بایه مهر شده
و باز تقسیم دهن اخر نه بانی مانند طریقی در این تخالست بر نه چند لوار از هفت
قسمت کردن است در همان شمار هفت در هفت هفت که در هفت در هفت هفت
ضرب کند حاصل ضرب همان خواهد بود صلا چهار را از هفت را به در یک هفت و ده هفت
مزد و در اوج خانه لقا یک شش هفت را از هفت را به اول همان هفت هفت کرده رفت
تتمه مانده را از دوم بر سه همان هفت را رستند چه بنده که موزان رستند از در حق
حساب چهارم هفت هفت گرفته بود و چیزی بایه ماضی هفت بر چهار را از چهارم هفت
از آن بایه در بایه هفت هفت هفت هفت که راجع به او این چهار را از هفت هفت
برابر کرده دلو لغو نه بایه مانند لیس مجموع دانه را چند هفت که در آن هفت هفت هفت
قسمت شده اگر چه این هفت بر هفت ظاهر است اما از شکل دیگر میگویم بی هفت هفت هفت
نیو از هفت هفت هفت چهار را به صورت 1111111 ضرب هفت هفت هفت هفت هفت
کردیم بدین طریقی چهار را از چهار ضرب کردیم بار بار کرده را از چهار ضرب کردیم

سوره همد

خواهد براند دست و رفت بوسه ای همان چهار بار گفتند ده مرتبه بوسه
 بطریق مستطوره و در مرتبه پنجم نوبت قسمت شدن راجه بر یک دایره و در دایره با
 ماندن آنها هر دو را در چند نفوذ طریق بر آوردن مع حن نیست زیرا که او با
 ظاهر کرده بر چهار افق و هم چنان این چهار ضرب کردیم بیست این بیست را چهار
 ضرب کردیم بیست بار شد تاراد چهار را در چهار ضرب کردیم صد و بیست شد
 این را بار که بر تیر پنجم است در چهار ضرب کردیم چهار صد و بیست و شصت معلوم
 گشت که مجموع دانه بر و در یک مکرر و در صد و شصت است

ضرب است بر ایاله دایره
 لا اومو دایره

را االان	را االان
ایاله دایره	ایاله دایره
ایاله دایره	ایاله دایره
ایاله دایره	ایاله دایره
ایاله دایره	ایاله دایره
ایاله دایره	ایاله دایره
ایاله دایره	ایاله دایره
ایاله دایره	ایاله دایره
ایاله دایره	ایاله دایره
ایاله دایره	ایاله دایره

دستور و بوسه ای که در بعضی جاها در طالع نفوذ نماند یافتند در حلیه مذکور
 در زیر این یکی نهان است که در طلب آن وقت که در کار خواهد یافتان
 در کار است

بدر کس برآورده حسب آنچه موافق قصد و اراده اند رقت با این عهد
خوب بود و اما محلی دیانتی است از این بنده و لایک سبحان و از خبر این دور
همان خلد ز سید بهمن سیر و رفتند به القیاس هر کسی نه خداوند رفتند
و سیر قصد کرده بودند وقتی که اتفاق کرده هر کس آمدند سیر قصد هر یک را
رقت در تمام آن یک دانه یا نیمه عدل دستورانی را کار فرمود ظاهر کردیم که بجا و چهار
نویسند

۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰													
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

[illegible]

چهار را از اول یک بار آورده چهارم حصه نموده گرفته یکبار از اول
 کردن باقیمانده چهار را نیز گرفت بقیاس این یاقولای هم بر همان چهار
 چهارم حصه نموده گرفت و بیکبار که از چهارم حصه نمون باقیمانده آن یک
 بیکبار است علی بن القیاس را یاد گیریم حصه چهارم را میگیرند اما نه از چهارم حصه
 زیاد بر او بر دین بعد از خدگاه راجع آورده به چهار یک را بر او قسمت کرده دادید حصه
 یاقولای و سایر و از این خدایچه بدین وجه عمل آوردیم از شمار تو که چهار است
 یک که یاقولای ظاهر کرده کم کردیم ماند این را در چهار ضرب کردیم چهارده باز
 دوازده را در چهار ضرب کردیم چهار است این را در چهار ضرب کردیم یک
 و ده باز این را که مرتبه پنجم است در چهار ضرب کردیم معصوم و نه
 از این حاصل ضرب غیر از چهار شصت کردیم از شمار تو که چهار است یک که یاقولای
 گفته کم کردیم ماند این سه را از حاصل ضرب که معصوم و نه است
 حساب جمع معصوم و نه و جمع باقیمانده پس مجموع دانیج و از این
 معصوم و نه و جمع یاقولای ۷۶۰

بر مرتبه بای و او مرتبه و حلقه و شخص که سال آنجا بهای یک نوع و یک باقیه بایان
 در این طریق تا که دوازدهم ظاهر شود اتم عمل را که میباید از جمله حساب دور آید
 ضابطه که بر عمل خلاص آنرا دستور ظاهر یافت

مرب

۲۰	۲۷	۶	۳۷
۳۸۰	۲۷	۱۸	۳۷
۱۲۸۰	۵	۵۲	۳۷
۳۳		۳۲	۳۷
۱۲۴۴		۵۲	

بعد از حساب اینی همه بر یک یک که بر مرتبه یک و لغو بای و دو خواهد ماند
 همین دستور تا اتمام یافت که در حساب حار است نوید بر در این
 بر آوردن از بعد بای که آن که محل ظاهر شود از وقت حساب آن بر موصی عمل با اول
 اول همه در همه ضرب شده حاصل ضربی جمع فرض کرده هر سه را همه در آن
 جمع وضع کند و بعد از آن میزان کل همه داده از جمع فرض میباشند و تمام شود
 علی حد ثبت کرده بعد دو بای و از آن مجموع معلوم است در جمع فرض کرده
 از بای جمع موقوف که علی حد ثبت کرده قسم کند خارج قسمتی آن خواهد بود
 و اگر از قسمت نمون خسر نماید از حساب کسرت خواهد بود چون حساب نه
 بلکه بقیه بسیار نیستند از سر نه آورده ایم بیابان موقوف است
 چون حساب نکور و قبل از این بجای نهم شش برسان کردیم و در هر

از این

بود که در بخش بعضی مردمان فاضل سنان فرمایند طریقی را آوردن خصلت
 نیز بدستور سانی بدانند و در قسم غرض ختم حاصل فرستند و معروض کرده بر
 حصه داران از آن خصلت جمع کرده بعد از آن نمران کل جمع زاداده از عدد جمع
 حاصل شده علی ثبوت نماید بعد از آن مکرر فاضل را ظاهر کرده است این را عدد
 جمع معروض ضرب نموده بر فاضل عدد جمع معروض را علی ثبوت نموده است و بعد از آن جمیع
 این عدد و دلایل را از مندرج فوق موافق دفعه طر اولی سلسله بخار را در ضرب
 قسمت گفته و از آنجا فاضل عدد سانی نماید و اگر اوصاف و در حساب
 و اگر از جمله قضیه یک شخص در هر سه ضرب کرده با آنرا بطریق معانی ضرب نموده
 و بوقت قسمت داخل هر یک از جمع معروض چهار که شمار در ضرب کرده گفته باشد
 آنرا نیز مطابق همان ضرب کرده خواهند نوشت بعد از آن عمل سانی را که افزاید
 بر آن درست خواهد بود و مکرر آن سلسله را بهر روز در هر وقت
 بوقت ششگانه و دانه آن را در آنها بهر تفسیر یافته و گفته شده است
 سه و هفت دانه بر چهار بار و هفت بر نین و هشت و سه و هشت و سه و هشت
 و نیم حصه و هر طریقی که خواسته اند هم هر ششگانه شده و معاف از اینها
 بموجب این در نزد هر کس جو گفته است **کتاب** ایک سحر کرده و سحر

موتیال تو... حج بر تکیس ارده دیو بر جھو تو... مو...
 پنج دور الو... نو...
 در...
 اعتبار...
 بقدره...
 ضرب...
 معلوم...

حرب	معمول	معمول	معمول
۵۹۳	۱۵۳۰۰	۱۴۲	۱۸۱۰۴۵
۹۰			
۴۳			

اگر تفاوت...
 تفاوت...
 در...
 و...
 با...

صفت	نیت
سوم چرمه	سوم چرمه
ما و کتب	
نک حرجینوس	
۹۴۰	
نعمت بر حق	
لغات معرک لکن	
۹۳۶	
مجموع	
۱۸	
لغات	
۹	
عبد الله	

۱۸۰
 نوید صحرای کسری چون فایر منال احسان علی است نازان
 اورده و بوی حایکلان اگر نثار دهنای که نرغز غنای نرغز
 اگر بود انا یا سحر او معقول است و اگر کازر اتلی افتد بر سقار
 لاله ای که نرغز نرغز او در خاطر او بوی نخله کدو قرص کشتن
 غریب نخله نخله نرغز نرغز و در نرغز نرغز و نرغز نرغز

الحسين

جمع موعود	حرف مائید	نصاب	دب
۱۰۸	حرف مائید	نصاب	دب
۳۶۰	۱۰۸۰	۳۰	۳۰

نوع دیگر جو ہے جسے حساب و رست بخوفہ جتن جو نہ ہو صلا
سیکھ کو ستیرو دی دل سنگہ سدا ہے جو کنوچم انس بحر کو لیکے کبل
ہلکا دل ہے راکے ہیں سجاو کمال ہو نور یاز بکار جھکے
یو جہت ہوں لکھ داری کون ابکی مر کیا میں کشتی مرکبیر ۱۰۸۰
اجنا پہل رہاں

جواب جو ہے جتن بالیں ساوہر جھکے اور شکید کو نور جو جھکے
جو کنول نجم انس بحر کو بارہ بوکن تین بجارین راکے ہیں سجاو کمال
ہو نور یاز بکار نو یوں کئے دل ہو نہ جئے نون جان بجار رو جھکے
نوع دیگر فقر سرشیں گوار کہ بہت ہو یک تنک طلب کرد و بپش سخن زبان
ان درویش با گفتہ اگر یک تنک نصف بدہ اگر اس تم نہ ہر ازانی دو جم تہم دم بدہ
ان سخن گفتہ ان نہ بتو داؤم جوں کار دیند جیل نور سعید اگر خواہم
بدانم میری نوستم ۱۰۸۰ رقم بالا از ضرب جمعیم ہر شدند و از جام تجتین
قر کریم صد ادب پس از رقم تنک صدم حصہ آمد کہ ان یک جیل با نور دیگر صلا

مجموع یکجا بدین نوع است از نصف ارزان بایه یک مسیاند و از سیور همه بر او
 بایه دو و از چهارم نمون بایه سه و همه پنجم را و درون بایه چهار از خواهم که این جمع
 بدانم که چه قدر بگویند بر او استن حصه و باقی را بر این صورت گویم بیایه
 دور که حصه نصرت بایه یک که حصه صورت است جمع کردم سه سه دور
 سیور حصه است قرب با ختم نه شدند دور که بایه ارزان است جمع کردم
 این را در چهار ضرب کردم چهار و آن سه را بدستور باقی افزودم چهار
 این را در پنج ضرب کردم و در سه جمع با چهار که بایه او است جمع کردم و در
 شد این را مجموع در اظهار کردید اگر احوالاً حصه سه بر او درون بایه جمع ظاهر کردید
 در هر یک این مال داشته با قواعد دیگر نورالکابر که بر مطلق و در
 در مش هر یک که در چهار عدد و چهار بایه جمع سه کردم که در چهار عدد
 شد این رقم نیز حصه ششم گفته یا آمدن باقی پنج و این را بدو عدد که در و نال
 بوقت مکرر امسال این پنج را فرستاده در میان طریقی را که بر او است
 ماهیت ظاهر بایه یا فقهانند او را در و حساب است و تخفیر که چهل طیف
 داشته باشد که از آن بر ناهید او حال است که شصت و دو اند از آن که
 حصه و چهارم حصه و پنجم حصه و ششم حصه چهار که میخوانند و از نعمت و نول که در

[illegible]

درست خواهد بود و بطریق دیگر در این باب هر کس که بخواهد از کتب چهارم
و نیز چهار کتب دیگر که در این باب است و اولاً با فتح غنیمت و با کتب دیگر که
حک و افول شده افول غنیمت بر مردمان همین معرور و در کتب دیگر که در این باب
از هر یک گفتند محکم کار از هر غنیمت افول است و شما باین محکم نشسته اند
خدا که مردمان در هر یک هستند همین قرار بر هر یک با این نبایند تا غنیمت را
دفعه ششم الکفته مردمان هر یک معرور و در کتب دیگر که در این باب است و اولاً
ساخته افول غنیمت بر مردمان کتب دیگر که در این باب است و اولاً با فتح غنیمت
افول غنیمت مردمان معرور و در کتب دیگر که در این باب است و اولاً با فتح غنیمت
به معنای هر یک گفتند خدا که مردمان در هر یک معرور و در کتب دیگر که در این باب
الشیان همان کردند و در کتب دیگر که در این باب است و اولاً با فتح غنیمت
قلعه نهانی طرح شده غنیمت را بکشت پیدا و در کتب دیگر که در این باب است و اولاً
چون شمار نموده مردمان در هر یک معرور و در کتب دیگر که در این باب است و اولاً
اول نشسته بقیه که از رویل شدن همین معرور و در کتب دیگر که در این باب است و اولاً
اما این پنج کتب چهار کتب که در این باب است و اولاً با فتح غنیمت
کردیم که در این پنج کتب که در این باب است و اولاً با فتح غنیمت

شروع نمودیم آن چهار صد پنجاه و شش را با چهار صد و سی و پنج بر یک علی بنیت کردم
 مرتبه اول از این یک رقم که شصت و چهارم چهار صد و شصت و شش و چهار است که در رقم
 اگر به جانت افزودیم هر سه رقم صد و شصت و شش و این یک صد و شصت و شش را
 کل افزوده حساب از این رقم اول که چهار صد پنجاه و شش است کم کردیم شصت و چهار
 باقی ماند بر صورت رقم چهار حالت است $\frac{204}{42}$ $\frac{204}{42}$ $\frac{204}{42}$ $\frac{204}{42}$
 بنیران هر سه جا که افزوده اینجا که از این بار حساب رقم دوم که صد و شصت
 چهارم حصه این است که در بر رقم پس و پیش حساب است و این افزودیم در رقم
 مانده دو جا چهار صد و شصت و شش که غلط کرده اندیم یک صد و شصت و شش و این
 را که سه جا بر کرده بنیران هر سه جا که چهار صد و شصت و شش را در رقم دوم بر بران غلط نام
 کم کردیم که باقی ماند بر چهار رقم بر صورت تبدیل گشت $\frac{204}{42}$ $\frac{204}{42}$ $\frac{204}{42}$ $\frac{204}{42}$
 بنیت مرتبه سوم یک صد و شصت و شش چهار صد و شصت و شش در هر سه رقم یک صد و شصت و شش
 از این چهار صد و شصت و شش که در هر سه رقم یک صد و شصت و شش $\frac{204}{42}$ $\frac{204}{42}$ $\frac{204}{42}$ $\frac{204}{42}$
 یک صد و شصت و شش که چهارم حصه باقی ماند است در هر سه رقم در افزودیم صد و شصت و شش
 از رقم که بران غلط است نقصان کردیم بر صورت از هر یک رقم تبدیل گشت و بنیت نمود
 شد که مردمان در بر یکسری بنیت شش شصت و شش که یک بنیت در بر یکسری است

۳۶۹ ۳۰۹ ۲۲۵ ۱۲۵ نو عید سال آن چهار نفر کشته شد

بر کرده از جمله بلیغ که آن با ریخته خور است که غرق شود ملاحظه کنی که در بدنه بلیغ کشته
کران با کشته پنج وزن در هر کسبه یابان است بعد از همان وزن است
خورا در کشته با دیگر که سه نفر اند به اندازند هر قدر وزن که در
نمرال کشته شود موافق وزن هر کس بر کرده از کشته کران با کشته و از میان
سه نفر یک کشته دیگر آن با آن آن نیز آن که وزن در هر
نفر کشته شود موافق آن هر یک از آن کشته رفتند علی بن القیاس که کشته
به نهم سال بدان بار شد و دستوراتی بخدا را در بدل مخوف نگاه
بمزل رسیدند از وزن کنند در چهار ستر علی برادرش طریقی در آن اصل
اینست هر چند که کشته ظاهر از بر آن یک نفر کشته وزن او که مخوف بار از
نصف آن یکی را کم کنند وزن کشته دوم علی بن القیاس را حاصل مده و نصف
کم نموده کشته اول را در زیر قولی یک را بر چهار افزودیم پنج
بهمین این را نصف کشته کرده است را کم کردیم نه ماند وزن در کسبه دوم اند
این نیز را نصف کردیم بر کسبه را کم کردیم بعد مده ماند که وزن کشته سوم با
چهارم مده را نصف مخوف را کم کردیم سه و سه وزن کسبه چهارم است

[illegible]

هشت خالیدمانند ۳ ۶ ۷ ۸ اگر خواهم که حساب پنج گویند

شرح و در نوشتن اینم بدانم پس بنویسم دفعه را هر وقت که درم که هشت و دوازده
چهارده شدند و این رقم که بازده است هر وقت که بخواهید بزرگتر جمع نموده
و این بازده کمال مانند بر صورت در پنج گویند از آن بخواه

این اگر از این گویند که بعضی از در میان باشد ده بازده گویند از این طریق عمل
کرده ظاهر کنند که یک علم نمودن در حساب است گویند خالید را در نوشتن
یک شخص قرض را هر کس بخواهد و هر چه در این دو شخص دومش در میان است
هر کس بخواهد تقاضا نمود آن شخص ملک دوازده مرور از خانه آورده و آن
هر کس قرض را آن تموار بخواهد که یکصد و پنجاه شصت است دانه با و دلو

از پنجاه دومش در میان است هر کس گرفته بخواهد دانه حلاله او حبت
و گفت که ممکن دوازده دانه مرور از یک قیمت میبارند و هر کس

نمانند آن هر کس مرور از یک کور در بازار یک نیم فروخته از فروشنده

رفته تمام را بر مبلغها و پس دادند پس باید دانست که بچه فروخته

که مبلغ برابر و پس بطورانی دانستن این است باید دید که در

هر کس تفاوت است و در دلو مرور از یک تفاوت باید که تفاوت

[illegible][illegible]

در سوم نوزدهم من است تا به بدت نرسد و دلوار خوارم که چون نوزدهم
 و روز دیگر را بدام ملک و دم از بدت ایام که نه از بدت ایام که در دم شد تا این
 در عدد را بد که هفت است ضرب کردم بیاهوشش روز اول که در تن
 حس کردم شصت و یک از من شمار روز دیگر و اگر روزی که را خواندم ای
 و من نشنیده بودم که روزی که در دم بود و من سحر روزی که در
 و این نشنیده بودم که روزی که در دم بود و من سحر روزی که در
 که در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود
 بخت فوج و این اصافه و بدت ایام را بیان کرده است و در تن بود
 بنیای و در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود
 از این لغت من این کل دادن است و این لغت من است که در تن بود و در تن بود
 به بیان که یک و در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود
 تا رسیدن که در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود
 می آمد و در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود
 بدت من است که در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود و در تن بود
 و من است که من این کل از جناب همان صورت اول است ضرب کردم

۱۲۹۸
۱۲۹۷
۱۲۹۶
۱۲۹۵
۱۲۹۴
۱۲۹۳
۱۲۹۲
۱۲۹۱
۱۲۹۰
۱۲۸۹
۱۲۸۸
۱۲۸۷
۱۲۸۶
۱۲۸۵
۱۲۸۴
۱۲۸۳
۱۲۸۲
۱۲۸۱
۱۲۸۰
۱۲۷۹
۱۲۷۸
۱۲۷۷
۱۲۷۶
۱۲۷۵
۱۲۷۴
۱۲۷۳
۱۲۷۲
۱۲۷۱
۱۲۷۰
۱۲۶۹
۱۲۶۸
۱۲۶۷
۱۲۶۶
۱۲۶۵
۱۲۶۴
۱۲۶۳
۱۲۶۲
۱۲۶۱
۱۲۶۰
۱۲۵۹
۱۲۵۸
۱۲۵۷
۱۲۵۶
۱۲۵۵
۱۲۵۴
۱۲۵۳
۱۲۵۲
۱۲۵۱
۱۲۵۰
۱۲۴۹
۱۲۴۸
۱۲۴۷
۱۲۴۶
۱۲۴۵
۱۲۴۴
۱۲۴۳
۱۲۴۲
۱۲۴۱
۱۲۴۰
۱۲۳۹
۱۲۳۸
۱۲۳۷
۱۲۳۶
۱۲۳۵
۱۲۳۴
۱۲۳۳
۱۲۳۲
۱۲۳۱
۱۲۳۰
۱۲۲۹
۱۲۲۸
۱۲۲۷
۱۲۲۶
۱۲۲۵
۱۲۲۴
۱۲۲۳
۱۲۲۲
۱۲۲۱
۱۲۲۰
۱۲۱۹
۱۲۱۸
۱۲۱۷
۱۲۱۶
۱۲۱۵
۱۲۱۴
۱۲۱۳
۱۲۱۲
۱۲۱۱
۱۲۱۰
۱۲۰۹
۱۲۰۸
۱۲۰۷
۱۲۰۶
۱۲۰۵
۱۲۰۴
۱۲۰۳
۱۲۰۲
۱۲۰۱
۱۲۰۰
۱۱۹۹
۱۱۹۸
۱۱۹۷
۱۱۹۶
۱۱۹۵
۱۱۹۴
۱۱۹۳
۱۱۹۲
۱۱۹۱
۱۱۹۰
۱۱۸۹
۱۱۸۸
۱۱۸۷
۱۱۸۶
۱۱۸۵
۱۱۸۴
۱۱۸۳
۱۱۸۲
۱۱۸۱
۱۱۸۰
۱۱۷۹
۱۱۷۸
۱۱۷۷
۱۱۷۶
۱۱۷۵
۱۱۷۴
۱۱۷۳
۱۱۷۲
۱۱۷۱
۱۱۷۰
۱۱۶۹
۱۱۶۸
۱۱۶۷
۱۱۶۶
۱۱۶۵
۱۱۶۴
۱۱۶۳
۱۱۶۲
۱۱۶۱
۱۱۶۰
۱۱۵۹
۱۱۵۸
۱۱۵۷
۱۱۵۶
۱۱۵۵
۱۱۵۴
۱۱۵۳
۱۱۵۲
۱۱۵۱
۱۱۵۰
۱۱۴۹
۱۱۴۸
۱۱۴۷
۱۱۴۶
۱۱۴۵
۱۱۴۴
۱۱۴۳
۱۱۴۲
۱۱۴۱
۱۱۴۰
۱۱۳۹
۱۱۳۸
۱۱۳۷
۱۱۳۶
۱۱۳۵
۱۱۳۴
۱۱۳۳
۱۱۳۲
۱۱۳۱
۱۱۳۰
۱۱۲۹
۱۱۲۸
۱۱۲۷
۱۱۲۶
۱۱۲۵
۱۱۲۴
۱۱۲۳
۱۱۲۲
۱۱۲۱
۱۱۲۰
۱۱۱۹
۱۱۱۸
۱۱۱۷
۱۱۱۶
۱۱۱۵
۱۱۱۴
۱۱۱۳
۱۱۱۲
۱۱۱۱
۱۱۱۰
۱۱۰۹
۱۱۰۸
۱۱۰۷
۱۱۰۶
۱۱۰۵
۱۱۰۴
۱۱۰۳
۱۱۰۲
۱۱۰۱
۱۱۰۰
۱۰۹۹
۱۰۹۸
۱۰۹۷
۱۰۹۶
۱۰۹۵
۱۰۹۴
۱۰۹۳
۱۰۹۲
۱۰۹۱
۱۰۹۰
۱۰۸۹
۱۰۸۸
۱۰۸۷
۱۰۸۶
۱۰۸۵
۱۰۸۴
۱۰۸۳
۱۰۸۲
۱۰۸۱
۱۰۸۰
۱۰۷۹
۱۰۷۸
۱۰۷۷
۱۰۷۶
۱۰۷۵
۱۰۷۴
۱۰۷۳
۱۰۷۲
۱۰۷۱
۱۰۷۰
۱۰۶۹
۱۰۶۸
۱۰۶۷
۱۰۶۶
۱۰۶۵
۱۰۶۴
۱۰۶۳
۱۰۶۲
۱۰۶۱
۱۰۶۰
۱۰۵۹
۱۰۵۸
۱۰۵۷
۱۰۵۶
۱۰۵۵
۱۰۵۴
۱۰۵۳
۱۰۵۲
۱۰۵۱
۱۰۵۰
۱۰۴۹
۱۰۴۸
۱۰۴۷
۱۰۴۶
۱۰۴۵
۱۰۴۴
۱۰۴۳
۱۰۴۲
۱۰۴۱
۱۰۴۰
۱۰۳۹
۱۰۳۸
۱۰۳۷
۱۰۳۶
۱۰۳۵
۱۰۳۴
۱۰۳۳
۱۰۳۲
۱۰۳۱
۱۰۳۰
۱۰۲۹
۱۰۲۸
۱۰۲۷
۱۰۲۶
۱۰۲۵
۱۰۲۴
۱۰۲۳
۱۰۲۲
۱۰۲۱
۱۰۲۰
۱۰۱۹
۱۰۱۸
۱۰۱۷
۱۰۱۶
۱۰۱۵
۱۰۱۴
۱۰۱۳
۱۰۱۲
۱۰۱۱
۱۰۱۰
۱۰۰۹
۱۰۰۸
۱۰۰۷
۱۰۰۶
۱۰۰۵
۱۰۰۴
۱۰۰۳
۱۰۰۲
۱۰۰۱
۱۰۰۰
۹۹۹
۹۹۸
۹۹۷
۹۹۶
۹۹۵
۹۹۴
۹۹۳
۹۹۲
۹۹۱
۹۹۰
۹۸۹
۹۸۸
۹۸۷
۹۸۶
۹۸۵
۹۸۴
۹۸۳
۹۸۲
۹۸۱
۹۸۰
۹۷۹
۹۷۸
۹۷۷
۹۷۶
۹۷۵
۹۷۴
۹۷۳
۹۷۲
۹۷۱
۹۷۰
۹۶۹
۹۶۸
۹۶۷
۹۶۶
۹۶۵
۹۶۴
۹۶۳
۹۶۲
۹۶۱
۹۶۰
۹۵۹
۹۵۸
۹۵۷
۹۵۶
۹۵۵
۹۵۴
۹۵۳
۹۵۲
۹۵۱
۹۵۰
۹۴۹
۹۴۸
۹۴۷
۹۴۶
۹۴۵
۹۴۴
۹۴۳
۹۴۲
۹۴۱
۹۴۰
۹۳۹
۹۳۸
۹۳۷
۹۳۶
۹۳۵
۹۳۴
۹۳۳
۹۳۲
۹۳۱
۹۳۰
۹۲۹
۹۲۸
۹۲۷
۹۲۶
۹۲۵
۹۲۴
۹۲۳
۹۲۲
۹۲۱
۹۲۰
۹۱۹
۹۱۸
۹۱۷
۹۱۶
۹۱۵
۹۱۴
۹۱۳
۹۱۲
۹۱۱
۹۱۰
۹۰۹
۹۰۸
۹۰۷
۹۰۶
۹۰۵
۹۰۴
۹۰۳
۹۰۲
۹۰۱
۹۰۰
۸۹۹
۸۹۸
۸۹۷
۸۹۶
۸۹۵
۸۹۴
۸۹۳
۸۹۲
۸۹۱
۸۹۰
۸۸۹
۸۸۸
۸۸۷
۸۸۶
۸۸۵
۸۸۴
۸۸۳
۸۸۲
۸۸۱
۸۸۰
۸۷۹
۸۷۸
۸۷۷
۸۷۶
۸۷۵
۸۷۴
۸۷۳
۸۷۲
۸۷۱
۸۷۰
۸۶۹
۸۶۸
۸۶۷
۸۶۶
۸۶۵
۸۶۴
۸۶۳
۸۶۲

[illegible]

مفروض منتهی شود باید که در میان اینها وجه در هر صریح که در بحر ازان
 باشد

که کفتم بمرتبه تفاوت اعداد و مرتبه کفر و لغو بگردمان نمود لا حول و لا قوة الا بالله
راست تفاوت مرتبه یک تفاوت خود در آنها قصد کفر و کفر در اینهاست
کردیم اول تفاوت را که از یک است به تفاوت محدود که چهار مرتبه است و هم
بسمی با هم بود این است که بمرتبه ارجح نقصان کرده کفر و کفر و کفر و کفر
و مرتبه دوم اعداد و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر
مرتبه ثالثی که از همان روایت کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر
که راه رفتن او بدین نوع است روز اول کرده و روز دوم کرده و روز سوم کرده و کفر
بر این راه بطریق کرده و مرتبه پس در روز دوم و قاصدان تجدیدت خوانند و کفر
انجاست که حضرت و انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که
است فاما بطریق و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر
است که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که
متعارف است که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که
مخبر و با طریقی که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که
طاهر محرم شده بخوار و انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که انجاست که
نوشته ایم از سر نو نوشته خواهند رسید از در مکر افتد و الا نصحت در کفر و کفر و کفر و کفر

[illegible]

یک بار چه در کار و نیکان حضرت خدیجه چون بار چه در کور بدست بها
 بطریق ملاحه در غایت بران بار چه گذشتند در دست هر یک با و در غایت نجاشی کرد و ناز
 هر جانب بقیه نماز قدیدت خون بوی مقدس رسید حکم آنها مطاع افتاب شفا
 صادر مصدر رسیده است فخور بران بار چه گذشتند اندازها را سر از انوار محمد
 که انعام فرمود چون بموجب حکم عالمیت گردید هر یک در هر یک سیر قه بار یک فرقه با
 ماند پس ملک و پس در ان بار چه خند بود چه قدر رسیده با بودند که در دست ایشان بکلی
 طریق دستن آنجا است چهار که چهارم حمده از کده است به یک رسیده
 بیان نموده و در حکم انعام است ضرب زدیم است با ممت در چهار که با و
 سر چهار کوه خواهد بود که سران هزار و بیست چهار در و خواهد بود و داران رسیده با بودند

انعام در کور بدست بها
 بطریق ملاحه در غایت بران بار چه گذشتند در دست هر یک با و در غایت نجاشی کرد و ناز
 هر جانب بقیه نماز قدیدت خون بوی مقدس رسید حکم آنها مطاع افتاب شفا

انعام در کور بدست بها
 بطریق ملاحه در غایت بران بار چه گذشتند در دست هر یک با و در غایت نجاشی کرد و ناز

اولی و در کور بدست بها
 دوم و در کور بدست بها
 سوم و در کور بدست بها
 چهارم و در کور بدست بها
 پنجم و در کور بدست بها
 ششم و در کور بدست بها
 هفتم و در کور بدست بها
 هشتم و در کور بدست بها
 نهم و در کور بدست بها
 دهم و در کور بدست بها

کور بدست بها

کمال میزان نمودیم که مجموع قیمت ده روپیه را بخردیم اول قیمت یک دانه
نبرداریم بخردیم که مطلوب است در قیمتش اول دانه که یک دانه ضرب کردیم همان
ج دارد که مجموع قیمت کل پنج است قیمت مجموع حاشیبه بود این را از
لایم بر عدد یک بار خرد در دوه هم که یک است ضرب کردیم همان پنج وارفت
باریم روپیه باقیمانده قیمت دارا چوبی که باقی ماند در پنج دانه که یک است
ضرب ساختم چهار دانه شش و شش بود قیمت کردیم چهار دانه که یک است
از آن یک دانه را از لایم دو دانه مطلوب بود مجموع را در پنج دانه که یک است
ترب کردیم پنج دانه که یک بود معادل یک است قیمت مجموع حاشیبه بود که آن
یک دانه دارا لایم را از همان دو دانه که یک است دونه را که یک است ضرب ساختم
یک دانه و همان پنج قیمت کرده یک دانه که یک است چهار دانه که یک است
جوا که یک است یا نصف را در دوه هم ضرب کردیم پنج دانه که یک است که آن چهار دانه که یک است
او یک دانه که یک است در دوه هم دونه که یک است

این حساب ایکل بسیار است برای اندکی حرف زدیم به مشکلات قلم
 نزاده فاما در حساب که برات میزنیم اصل حساب است تا که به حساب شود و حال
 است و بعضی اینجا که میبندیم به راست و دو میزنند از آنست که
 عمل خوانند که در هر گاه که حساب به دفع را ظاهر یافته باشد بافتن آن دو دفع
 چند آن اکل نیست اگر چه برودن آن باوان این نیز اکل است بنابر آن
 حساب از مجموع می نویسد که در آن دستور ممکن برود حساب در حساب
 اظهار نمایند و بر باد آن مشروح گفتیم همانند هر دو طریق را نوشته ایم
 به روشی که به دست دوم خورده مار و فاما در بازار نیست نزد مردم
 و یکی روشی که در هر طریقی سابق را که فرمودیم کل میراثش را در هر
 او را در هر قسمت دوم که در هر طریقی است در هر قسمت
 کل است قسمت کردیم خارج قسمت سه دارد و قسم هفتم که آن یک
 سیوی چهارم که سه دومه و آن سیوی چهارم است را در هر
 حد شد و آن قسمت کردیم خارج قسمت سه دارد و سیوی چهارم که آن
 کردیم شد پس در هر اول که سری دومه ج در هر قسمت سه دومه و آن
 یک سوم حصه و همواری سازد و در هر و پنجمی حصه نهمه دوم بهر قسمت

۶	۱	۸
۷	۵	۳
۲	۹	۴

אברהם

جلد آوردن فرد کور را بر مصالح اولیست خانه بر سر منتهی و هم خانه بار را مطابق مقدار
 دویم که راه رفتن قبل دار گفته باید که از اول خانه بالا نشود و کرده بخانه قبل دار را نظر کرده
 همده بوی خفا که در پنج اتوافی مصالح اولیست خانه بر سر منتهی و هم خانه بار را مطابق مقدار
 از اول خانه که در آن خانه حرف اولیست در خانه قبل دار را بر سر منتهی و هم خانه بار را مطابق مقدار
 نویسنده امان طور در هر خانه بر سر منتهی و هم خانه بار را مطابق مقدار
 میشود اگر در علم لایه سه معین است که در علم باید او را طوری نشان داد که بر سر منتهی و هم خانه بار را مطابق مقدار
 عمل آوردن مصالح اولیست خانه بر سر منتهی و هم خانه بار را مطابق مقدار
 بوی و بار خانه رقم هفت خانه قبل دار را بر سر منتهی و هم خانه بار را مطابق مقدار
 موافق تر است بوی در دوستان بی نظری و عکس سحر طاهر کرد بوی و موافق تر است

۱	مدد ۱۴	مدد ۱۱	۸
مدد ۱۲	۷	۲	مدد ۱۳
۶	مدد ۹	مدد ۱۶	۳
مدد ۱۵	۴	۵	مدد ۱۰

صلاح بلاد بر وجه نیست و پنج را پس با بوی سیرات با فستق است و هم خانه بار را مطابق مقدار
 دوم بدو رویه و سوم رویه و هم خانه بار را مطابق مقدار

پس پنج یا یو که هر یک را در مشهور کلام قسمت دار با کلام طریقه یا یو یا مندر
 باید دانست که بر هر معرفت میان بدین طریق عمل آوریم از یک ربع که هر یک ربع را در
 جنس و در نوشته بعد از آن پس از پنج نوشتیم و هفت مقابل رقم یک ربع را در نوشته
 نوشتیم ده که کنج است نوشتیم شش یا یار و یا بر ستورایی زمره دوازده
 رقم یارده نوشتیم شش بر وجه ستور و از مقابل رقم هفت که بر ستور است
 یارده که کنج است نوشتیم و ستور را بر یار زمره و هفده را با قبل از
 و هفده زمره یار و در یار در دوازده و در یار ستور و هفت را بر چهار
 و شش که از بر شش است و در شش است و شش که مقصود است
 معلوم زدیم که هر یک را در بین تفصیل یا یو یا قسمت دار رسیدیم
 حل یا یو یا هفت و در وجه از احتیاج است نه بر لور و ستور و ملک یا کاف و

۱	۲	۳	۴	۵
۶	۸	۹	۱۰	۷
۱۳	۱۲	۱۵	۱۱	۱۲
۱۹	۲۰	۱۶	۱۴	۱۸
۲۵	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴

به هر یک از این طریقات باید کرد

باب هفتم در حساب متفرقات نیز با دستور و بلاد و سایر ایران
 بخانه یا است هندوستان جهت تلاوت مراند چون اخبار طغیانی

ع

عسکری حکم تقدس معاینه یافت و یافت قلمه که شش در ولده دالو اول
در ولده که بر از جمله عا که انصاف را دارند و در ولده دوم بر از انصف که دارند
مع بر القیاس بر در ولده که رسیدند به حبس که مع انصف انصف بر در ولده که
و با سپاه مع و در از دست نهو نهو که و دایا از فیما بین که را نیده بعد از دست
جمع که همراه باشد که در ولده رسید و خو حکم همان معطاع افتاب مع از دست در
که اولیک را یک دوم را دو و سوم را سه و چهارم را چهار علی هذا القیاس تا آخر رسید
سپاهیان بر و باید بر بار با ضیلان پنجان که در ولده خفت را ارکان دست
باشد ایران عرض رسید حکم که کل سر و با ال کبر عار و غیره رسید هم از دراز
آورده سپاهیان کل چشم و خلقت که باشد هندوستان داده بود که رسید
پس هر یک را یک سر و با محمت شما کل عا که انصاف در ولده که
لایا بد و دست است که طری مجموع میران از یک نابرجه تا و عاقبت
گفته اند هم حکم دست بر و نهند امور است

از کتب ایران و اروپا رسیده است
لا و صفت
مکتب علمیه

اصف اصف اصف

اصف اصف اصف

اصف اصف اصف

اصف اصف اصف

کمالی فلسفہ

نوعد کبریا حق بخاطر کس نمی رسد و سزاوارد خداید و سبحان و مرتبه
 نکرده و اما آنکه گفته اند که حق تعالی کرده این سهل است و ظاهر باید که گفته
 که در کوزه کرده و بیرون بیست و چهار که پس از آن در جهان بالا که بالا که سزاوار
 است و در خدای و در عرش و هر چه باید سزاوار است اینها را در طرد و در طرد
 معقول و کمال در طرد و در طرد و در طرد و در طرد و در طرد و در طرد و در طرد
 مثل آورده و در کوزه و در طرد و در طرد و در طرد و در طرد و در طرد و در طرد
 بطریق معقول و عمل باید اول که در آن بسیار است و در طرد و در طرد و در طرد
 اگر اول چهار مرتبه بولند و سزاوار کند و دوم و سوم و با و در میان سزاوار است
 و در عدد و کمال و سوره بر سوره و در کوزه گفته و عمل و در کوزه و در کوزه و در کوزه
 و در کوزه و در کوزه و در کوزه و در کوزه و در کوزه و در کوزه و در کوزه
 که در کوزه و در کوزه و در کوزه و در کوزه و در کوزه و در کوزه و در کوزه
 اینست که هر کس که بر آورد ظاهر با فقه و عمل و فقه و عمل و فقه و عمل و فقه و عمل

ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه
ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه
ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه
ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه
ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه	ما سکنه

موجود در آن حاشیه از محکات انقضای بود و پس پدید آمد اگر
 نواریم طالع عرض باشد و چون حاشیه را جدا جدا بر آن حال عیب را صورت
 نوسه اظهار باقیمانده در آن ^{طالع} ^{در آن} ^{طالع} ^{در آن}

ح ^{طالع} ^{در آن} ^{طالع} ^{در آن}
 و در آن در بابی است که در آن زمان ناله را لا محاله بر آن ناله و عرض تمام
 را علیه علیه در آن در بابی است که در آن زمان ناله را لا محاله بر آن ناله و عرض تمام
 داخل کرده ایم این نیز از همان دست و نعلی دارد و اما ای بطور دیگر دارد و لا محاله
 است با قطر ثقیب یعنی که محیط آن محیط دو دایره کوچک و از آن پس دور
 کند چه قدر باقی ماند مشکل بلکه از حال و عرض هر دو و فوج است که از آن نقل
 نمود و با معرفت آن حالت از قطر ثقیب و دو دایره میان آن دو دایره
 جوتره باقی ماند بر آن است که محیط آن قطر است در هر دو دایره از آن
 و ادیم خارج قسمت با آن دایره و چهار دایره با و با لایق این قطر محیط جوتره
 که نه باشد در آن همان یک دایره باشد و بر آن طول محیط هر دو دایره را
 نصف گرفته اند و در هر دایره با و با لایق این قطر محیط هر دو دایره را
 ضرب نموده چهارم حصه را از تحقیق حساب کنیم بر صورت

که در آن
 در آن

وسطی محمد
مکتب
مالی
مکتب

مکتب
البو

از این حال باید
فقط
مکتب
مکتب

از این حال
فقط
مکتب
مکتب

مکتب
مکتب
مکتب
مکتب

نویسد بدست بابت وزن موازی چهار بابت وزن از یک بر میان
قرار دهند در میان چهار بابت هر قدر که از او بکنند همان یک بار یکبار وزن کرده
بدر طریق در شش بابت است اولایک بار یکبار در سه ضرب کرده همان
سه بار بار را در سه ضرب نموده که بار در سه چهارم سه بار در سه یکم
بسیار و نفیست بدین صورت ۱۳۱ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹
بر آوردن این حساب ظاهر یافته است بدین قباس در حساب جمله و بقیه هر یک
بر سر سبب اینست که از صد بار به نفیست بقیه هر یک ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰
نویسد بدست ۱۳۱ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹ ۳۳۹
تعبیر آن بگوید هر گشت اگر خست بر کور از هر جانب با و در یک باره قدر توان
و لوفضا فهمیده چهارم جسم که با و رویم غلط قرار میدهند باید که اصل این حساب

از روی مکر حساب نماید مطابق آن پاوانه میشود و بعد بر رویه و زلواط کرده
وینا تخته کند باید که برای معرفت فی رویه و زلواط ظاهر در کمال جمع نماید از رویه
قسمت مکر و خارج قسمت خواهد بود مطابق آن هر دو حساب یافتیم

۸۸۸۸۸۸۸۸	۱۵۲۲۰۶۰
۲۶۱۰۳۵۰	۵۸۲
۱۲۴۸۵۳۸	۵۸۲
۱۲۱۴۶۵۶۰	۴۶۱۰۳۵۰
۶۰۸۸۲۸	۱۲۱۴۶۵۶۰
	۶۰۸۸۲۸۰
	۸۸۸۸۸۸۸۸۰

نوع دیگر در هند و یونان و است و در از هند است و پنج نوشته و حروف
را از زبان دور کرده پس چه قدر جدا اگر خواستم که معلوم کنم خدا و مردم بدین
نوع از دور همچون حرف یک و دو صد و سی و پنج با هم انداخته
نمایند است آن بکار او نهاده است بعضی در خیال بعضی در
که دور میکنند صورت نماید غلط است و نزدیک به حریفان صد
نم دور است و پنج نماید مثل کمال صحیح باین است نوع دیگر که
مردن با این خیر طلب کرد و بدکان حضرت برار چه فایده
لیک نوشته دلوار خجسته خنجر کا حکم ۱۱۱ فقره کورهای کاغذ
پس محل کلان آورده حضرت طلید است هر حرف یک بار در

[illegible]

حساب در ترازو یک سکه است از وسط در یافت طارفت

بنابر این این سکه است نوزده صاع مجموع در دست از نصف محول

باید یک و چهار سی و بر آوردن باید دو و در چهار صاع با حق باید دو و

کردن باید چهار و اگر شصت و شصت با حق و از رفت با محول چهار صاع با حق

نفس بر آوردن چهار صاع و محول در دست از رفت باید با حق

که باقی مانده بر آوردن محول در دست از رفت باید با حق

محور و باقی مانده بر آوردن محول در دست از رفت باید با حق

محور و باقی مانده بر آوردن محول در دست از رفت باید با حق

محور و باقی مانده بر آوردن محول در دست از رفت باید با حق

محور و باقی مانده بر آوردن محول در دست از رفت باید با حق

محور و باقی مانده بر آوردن محول در دست از رفت باید با حق

محور و باقی مانده بر آوردن محول در دست از رفت باید با حق

[illegible]

لا ركن في ركن

[illegible]

آنچه کوفی در حساب داشت کردن بنیوجر که دستور آنها بکسرات
 قلین دارد و این جهت محاسبه می شود که توان و دهم از عدد و در بدو
 بود یک سال و در آن کوئور قیمت کردن و امان از بدو معرفت
 مدت و محال می بود و هر روز چهار شتر او بدو شتر و سیار بدو
 مانده ام حیران در بدو شتر و اعتبار و سیار

لکھنؤ	لکھنؤ
۱۰	۱۰
۲۰	۲۰
۳۰	۳۰
۴۰	۴۰
۵۰	۵۰
۶۰	۶۰
۷۰	۷۰
۸۰	۸۰
۹۰	۹۰
۱۰۰	۱۰۰

و بعدیکه رسیدن حوض طری از بلاد و لایحوض است که
در دریاچه طرف است بعدکراه آن خالی است که اورر تنها بکار اندر تمام

۷۷

و شب بر نحو در راه دیگر خجالت اگر از آنها بگذرانند در نیم روز بر نحو در راه
انجام است به اگر از آنها بگذرانند در سومر حصه روز بر نحو در راه چهارم خجالت اگر
از آنها بگذرانند در ششم حصه روز بر نحو از این چهار راه بگذرانند در هفتم حصه
بر نحو باید دانست که در دوم حصه شب بر نحو در راه دوازدهم حصه
مجدور مجبوران را گویند که در ده یا صد را در صد غرض که در حسن خود
فرستاده و نبردند و کس میگویند چون در با معرفت نبردند
در کار خود بیزاران یک طریقی که آن دیده میشود که با او اگر خواهم که مجبور
نه را معلوم کنم خوش کردم چهار حج بمان هر پنج حصه شب بر نحو در راه
چهارم حصه شب که در یکم بار چهار را در چهار که سزده میشود و حج را در حج
بسیار و تیج میشود حاصل هر نبرد و دفعه چهار یک با چهار حصه شب
کرده بود میران نمودم بسیار و یک لیس مجبور نه بسیار یک معلوم در این
صدر لایعانت و در آن که است با ششم در راه دوازدهم
نزدیک کس که بین اوصاف در کشته باشد باید که در حجب کم است
محیط او را ششما نموده در مزید ساخته مجبور کس کرده بر دو وارد
نماید خارج سمت مجموع و او را بر ضریق تفاوت کند باید دانست

حاصل هر نبرد و دفعه چهار یک با چهار حصه شب
کرده بود میران نمودم بسیار و یک لیس مجبور نه بسیار یک معلوم در این

این کلیه یک نیست طریقی دالت بر دانسته انباری در رسیده باشد
نگارهای او به شماره در در ضرب نموده حاصل ضرب را در هر چه
چهار ضرب نماید این حاصل ضرب را در شش ضرب نماید هر چه
حاصل شود یعنی شش انار است فیه محصو اند گندره انار را در
بهار و در ضرب نماید هفت بار خوانند و راجع گندره انار را در
چند آن تن آن سه چندان چهار چندان تن چهار چندان یک تن
سختی چندان این همه دانسته انار را در دالت شش نمون و
باری پنجه میارد و نظر کند خطوطهای او طاق است یا حفت
اگر طاق باشد در سه و اگر حفت باشد در صاعقت بعد حاصل
برد و در فوا و حفت شش باشد دالت شش همه باید که خطوطهای
جرم همه سه سه سه در سه و در ضرب بمقدار ضرب شود در سه
ضرب نماید و از ده قیمت استخراج قیمت شش همه خوانند و از شش
سخت دورانی بر چند نوع سطوح ادا اند میل شده اند
بکنند و در این عمر و قیام نیز نوع از هر چه نباید مایل شود و لایق
سایه است آن بمال قدر پیچیده کاسه در است میل است بروی میاید

در عددی می آید

[illegible]

مهری صفت نیست که گوید رنجورم در دل ز تو دارم غم
یا عدلیت خلیف در دل مردم بهر عمر بلویم سکن خرب
وایم خوارم کعبه کو مردم نوید کرد پس حقیم که تو ز که غم شد
حطایه اورا شمرده در سال و شش شب تا که حاضر غن
خیم زبوز فواید بود با معرفت بلند محال و صورت خست و عجز به دریا
نیست دلف است چون نکرات فلن دلتو سینه نور حاکم است
یک از شنبه که از کوف از آن یار کرد نوید کرد و با فلک کوز شمس که میان
باب را بدیده نام آن حصه که از آن یک ریش شمرده حرف نام او را در
شماره و در قصبه و در آن یک باقی ماند شمس ریش و در باقی ماند شمس و نور
باید گفت نوید کرد که آن ملک لغت موت که از میان مردوزن که نامش و
لیس و در آن شخص نماید بر اجهای فونت شده را به ابراسته لک لک اسم او
باید گفت بواقعه خرد و در اول نام مردوزن و در دور تو از آن حرف
نام یک صند و می نامت بگویند باید که حرف ایلی منب و و کما
به باز فرب نموده بجا که از قصبه نماید که باقی ماند شمس و در آن ماند
زن و در کوف نامش که هر عصر با ایسم در باب دلتو شمس خیم خیم

و غره قلعه را در یافت محکم که سست که عدم
 بر این سست امور فیکد کار خود ^{مال از طارکها} ^{که اولی}
 ز یاد کار خود را به افتخار حضرت افرد کاست و در میان آن سست که از
 خطام دنیا و خط نخود و کار و شست و شسته اند از ترکش فرم
 مرصع کشف کیم زانکه ارداندر از نو دانا ^{نیک} ^{از زبان} ^{که کرده است} ^{و این از آنکه}
 در دهن خود مفاد غمقه عمل کرد که حرف نیک از زبان اهل گرفته است و این از آنکه
 باره و در نزد من تر و حل شود

نام حکیم			
انون	بهرن	زلفان	روین
پوبه	اسکیبا	کها	پوریا
پوریا	پوریا	پوریا	پوریا
پوریا	پوریا	پوریا	پوریا
پوریا	پوریا	پوریا	پوریا
پوریا	پوریا	پوریا	پوریا
پوریا	پوریا	پوریا	پوریا

کار زخم م کات ای و ~~...~~
~~...~~
 در عهده با که روزی خواندن کوفت ^{و این} ^{که کرده است} ^{و این} ^{که کرده است}

محرمانه جلوه ۲۶ زور چهارشنبه انوار امیر کوشک
بوسه کند به زلفید نویند دلش فوار امید کلا

بجای

شمس
سر زبانی مسکواست

ایسری کالفا کریا کیجیے : نوہج سرن را کہہ سکھ دیجیے
پر گھر سبب است چھیے : سیادہٹ جاوے ہر حق

میر سبب ایداون ہر لہجے : سکے سہ ملت مانتا

میر سبب تیر تیر مانتا : اوجا جاک توں مانتا

میر سبب ایداون ہر لہجے

ہو ہللا توں جگر جلنے : تیر لہجہ لا کتر کھانے

تیر خیر سبب دین کھانے : لہجہ برہما لہجہ

میر سبب ایداون ہر لہجے

توں سہاگہٹ مین ایدائی : سنٹ ری جو خیر اور پرائی

کاج نہ گئے توہن سے تیر سمن میں ابد الہی ہے
میر سب ابد الہی ہے

موج السخاں دایا کر سیر رمانت میر چھایا کر
کاف میں کمر لے مایا کر دے زخم کہ میر چھایا کر

میر سب ابد الہی ہے

وہ تھا لہر میر سب تیر لہر کو رہیں سکھ دیا
سروستے گیان مان برہما ناز و اسار و اتاندر آئی

میر سب ابد الہی ہے

تین رکشت پر چھار چھوٹا ہکا سر دینت مارو جا
سکھارو دریدارو جا نڈہ کہہ دینت توہن سکھارو جا

میر سب ابد الہی ہے

جو میں ابراہیم میر چھایا کر جہاں حب دہر مایا
میر سب را کہہ دے ہم مایا میں کہہ شیر چون کہ جہاں

میر سب ابد الہی ہے

86

تون بستر تیر و هر بد و در باب
تقیر بر نیت کو میر یونهار

توون سبب حاجت کمر تنهار
تیر بر نیت هر آهان ابرم بار

تقیر بر نیت اید اگون هر تیج

سنگر چن بکایت تون
شتر دار در کلاه و هول

بهر بود بکایت تون
ابو کاج میر و کج هول

تقیر بر نیت اید اگون هر تیج

دختر دام چن کو دیگر تیج
جاول نسن دیان بدیم

دکستر سده دگر بر تیج
توسن بر انا تخب تیج

تقیر بر نیت اید اگون هر تیج

بورن خن

میر اید اگون هر تیج

میر اید اگون هر تیج

